

Om altijd met veel liefde en dankbaarheid
te blijven denken aan

Hermina Brummelhuis-Pieper

weduwe van **Johannes Antonius Brummelhuis**

Moeder werd op 7 mei 1897 in Enschede geboren. Op de gezegende leeftijd van 95 jaar overleed zij op 11 januari 1993 in het SMT te Hengelo Ov. Op 14 januari hebben we in de O.L. Vrouwekerk afscheid van haar genomen en haar daarna bij vader te rusten gelegd op het r. k. kerkhof te Hengelo.

Onze moeder en oma verlangde er naar te mogen sterven. Ongeduldig wachtte ze op de tijd dat het zover zou zijn. Toen het moment bijna aangebroken was zei ze: „Het kaarsje gaat uit, en dat vind ik goed“. Ze wilde weer zo graag bij vader zijn, want ze was er rotsvast van overtuigd dat ze hem terug zou zien. Ze had heimwee naar vader want ze hield zielsveel van hem. Ze werd door hem op handen gedragen.

Niet alleen voor Vader maar ook voor ons hele gezin heeft ze veel betekend. Ze heet ons een fijne jeugd bezorgd. Alles kon bij ons en iedereen was welkom. Ondanks de soms slechte tijden en de moeilijkheden van de oorlog kwam ons gezin niets tekort en hadden we vaak veel plezier.

Ze leefde mee met al het wel en wee van haar kleinkinderen en achterkleinkinderen. Ze was een echte oma voor hen allen.

Moeder was een diepgelovige vrouw. Met een grote vanzelsprekendheid geloofde ze in God. Een geloof om jaloers op te zijn. Ze had een grenzeloos vertrouwen in Maria. Wat heeft ze veel gebeden, vaak dag en nacht. Ze hield vast aan de oude tradities. Elke zondagmorgen keek ze steevast naar de Eucharistieviering op de televisie en zong dan hardop de liederen mee. Het was haar heilig uur.

Tot de laatste dag van haar leven was moeder helder van geest. Ze was er blij en dankbaar voor dat ze alles nog kon volgen van de politiek en de sport en dat ze nog kon uitgaan en een kaartje leggen.

Ze had een prachtige oude dag door de goede zorgen van haar zoon en schoondochter Chris en Annie bij wie ze in huis woonde. Mede door hen kon ze, terwijl ze in haar leven vaak met haar gezondheid sukkelde, heel oud worden ook al vond ze het moeilijk hulp te moeten vragen.

Ze is gestorven zoals ze graag wilde, heel rustig en vredig. Moge ze nu samen met vader bij God in vrede zijn.

Moeder, bedankt voor alles!
Oma, we vergeten je nooit.

Rust in vrede!